

РУСЕНСКА ФИЛХАРМОНИЯ

ДЪРЖАВЕН СИМФОНИЧЕН ОРКЕСТЪР
СЕЗОН 1970—1971

ПЪРВИ АБОНАМЕНТЕН
СИМФОНИЧЕН КОНЦЕРТ
от цикъла „Класическа и съвременна музика“

Диригент
ИЛИЯ ТЕМКОВ

Солист
АСЯ ЗЛАТКОВА
лауреат на наши и международни конкурси

Зала Дом на културата
9 октомври, петък, 20 часа

П Р О Г Р А М А

ЛЮТОСЛАВСКИ

Малка сюита

ШОПЕН

Концерт за пиано № 1

Allegro maestoso

Zarghetto

Vivace

МЕНДЕЛСОН

Симфония № 4 (Италианска)

Allegro vivace

Andante con moto

Scherzo con moto moderato

Adagio sostenuto

Регионална библиотека
"Любен Каравелов" - Русе

1200000890743

491233

ЛЮТОСЛАВСКИ

Малка сюита

Витолд Лютославски е едно значително и важно явление в съвременния музикален живот на Полша. Роден е през 1913 година във Варшава. Следзал композиция във Варшава и Париж.

Неговата музика се характеризира с една силна емоционалност в израза. Той си служи с много пестеливи и кондензирани средства, в композиционната техника обаче създава много добро оркестрово звучене. Инструментацията му е почти камерна. Всеки тон е необходим. Хармонията е много интересна и почива на 12-тоновата система.

Негови най-важни произведения са: Симфонични вариации, Концерт за оркестър, траурна музика в памет на Барток, Малка сюита и други.

В „Малка сюита“ Лютославски използва полския фолклор, който той преработва свободно. Сюитата се състои от четири части. Първата се нарича „фужайка“, т. е. овчарска свирка, изпълнена от соло флейта. Втора част е една ура-полка, т. е. една много бърза полка в 3/4 такт. Темата се изпълнява от обоя и по-после от тромпетите. Трета част е една „Песничка“ — изпълнена от кларинета, много спокойно и скромно. Четвърта част (последната) е един танц в три части А—В—А. Средната част изпълняват струните групи. Финалът зазързва с едно престо.

ШОПЕН

Концерт за пиано № 1

Шопеновите концерти за пиано и оркестър са истински бисери в музикалната литература. И двата му концерта са блестящи и изпълнени с лирика.

Концерт № 1, в ми миньор, започва с тържествено оркестрово встъпление. Встъпителната тема открива и първото соло на пианото. Няколко блестящи пасажи подготвят появяването на глазната тема. Тя се допълва от изразителни и замислени речитативи в пианото. Една енергична и с етиоден характер съързваща тема отвежда към втората тема. Двете теми на първата част са сходни: те имат национална краска, и двете са лирични.

Втората част на концерта е „романс“. Шопен я характеризира така: „... това е някаква сладка мъка в прекрасна лунна нощ“. Двете теми на тази част са близки по своето спокойно настроение и по клавирната структура. Развивайки тази тема Шопен създава едно ноктурно. В многообразната чисто шопеновска орнаментика се слушат отгласи от природата — шепотът на листата, плискъкът на ручейте и трелите на сла

венте. Първенствуващата роля в тази част е запазена за пианото.

Финалът — рондо с две теми, шесъменно израстващи от интонацията на народната танцова музика. Първата, в ритъм на краковяк, с отчетливи акценти, с широк рисунок на мелодията, е пълна с енергия. Във въображението на слушателя тя поражда картини на народно веселие. Втората тема представява по същество съединение на две контрастни музикални мисли, органически сливащи се в един сложен, но пълен художествен образ — в партията на пианото — нежна, лека, капризна танцова мелодия.

Радостния характер на основните теми, богатствата на украсата на пианистичната партия, виртуозната ефектност — всичко това определя празничния, ликуващия тон на финала на концерта.

МЕНДЕЛСОН

Симфония № 4 (Италианска)

Феликс-Менделсон — Бартолди (1809—1847) е един от най-крупните представители на музиката от първата половина на 19 столетие. Заедно с Карл Мария Вебер и Франц Шуберт той принадлежи към течението на ранния романтизъм. Не само със своето творчество, но и с дейността си като пианист, диригент и обществен деятел Менделсон допринася извънредно много за развитието на музикалното изкуство. Като музикален общественик той създава първия истински оркестров апарат — оркестъра на Гевандхаус в Лайпциг и става неговия първи диригент; чрез изпълнение на Бахови творби той възкресява интереса към гениалния тонов майстор Йохан Себастиан Бах, останал в забвение повече от половин век. Като композитор заслугите му са още по-големи със създаването на нови музикални видове — увертиурата като самостоятелно симфонично произведение.

Най-ценната и най-известна от петте симфонии на Менделсон е неговата Четвърта симфония, наречена Италианска. Тя е написана през 1833 год. когато композиторът е бил на 24 години. Наречена е Италианска, затова защото е написана след едно пътуване в Италия и в нея той изказва своите впечатления от тази прекрасна страна. Четвъртата симфония е свежа, жизнелюбна творба, в която Менделсон е използвал италиански мотиви. Първата част — алегро виваче, е наситена с бодра радост, втората — е много лирика, третата — скерцо, е пълна с хумор и финалът — изграден върху танцови ритми.